

Sygn. akt I ACz 165/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun
Sędzia SA:	Iwona Biedroń

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2013r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: (...) **Przedsiębiorstwa Handlowo-Uslugowego Spółka Jawna (...)w J.**

przeciwko: **A. K.i (...)sp. z o.o.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 24 października 2012r., sygn. akt VI GNe 331/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji odrzucił sprzeciw pozwanego A. K. od nakazu zapłaty z dnia 14 września 2012r. wydanego w postępowaniu upominawczym jako spóźniony na podstawie art. 504§1 k.p.c. Sąd Okręgowy wskazał, że pozwanemu A. K. nakaz zapłaty został doręczony ze stosownym pouczeniem w dniu 24.09.2012r., natomiast sprzeciw pozwanego nadany został w placówce pocztowej dopiero w dniu 9.10.2012r., a więc już po upływie ustawowego 14-dniowego terminu, który upływał w dniu 8 października 2012r.

Skarżąc powyższe postanowienie pozwany wniósł o jego uchylenie, zarzucając mu naruszenie art. 504§1 k.p.c. W uzasadnieniu pozwany argumentował, że otrzymał przesyłkę z nakazem zapłaty od syna w dniu 26.09.2012r. z informacją, iż przesyłka odebrana została w tym dniu, a zatem składając sprzeciw był przekonany, że dochował przewidzianego prawem terminu.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Sąd Apelacyjny w całości podziela ocenę prawną i argumentację Sądu I instancji. Skarżący w istocie nie przedstawił, żadnej argumentacji która mogłaby skutkować uchyleniem zaskarżonego postanowienia.

Zgodnie z treścią art. 504§1 k.p.c. sąd odrzuca sprzeciw wniesiony po upływie terminu. Stosownie zaś do treści art. 502§1 k.p.c. termin do wniesienia sprzeciwu jest dwutygodniowy i liczy się do dnia doręczenia pozwanemu

nakazu zapłaty ze stosownym pouczeniem. W niniejszej sprawie, czego nie kwestionował nawet sam skarżący, bezsporne było, że nakaz zapłaty został pozwanemu skutecznie i prawidłowo doręczony w dniu 24.09.2012r. Nie budziło wobec tego wątpliwości, że termin do złożenia sprzeciwu upływał w dniu 8.10.2012r., a zatem nadany w dniu 9.10.2012r. w placówce pocztowej przez powoda sprzeciw złożony został z przekroczeniem ustawowego terminu i podlegał odrzuceniu. Nie mogły odnieść na obecnym etapie i w niniejszym postępowaniu sugestie skarżącego (nie przybrały one formy zarzutów) o błędnym poinformowaniu go przez domownika o dacie odebrania przesyłki. Bezsporne było, że korespondencja do pozwanego (zawierająca nakaz zapłaty i pouczenie o prawie do wniesienia sprzeciwu) została skierowana na właściwy adres, a jej odebranie przez dorosłego domownika (za takiego uznać należy synową pozwanego), w świetle art. 138§1 k.p.c. stanowiło prawidłowe doręczenie, od którego skutecznie rozpoczął bieg terminu do wniesienia sprzeciwu.

W konsekwencji sprzeciw pozwanego jako spóźniony podlegał odrzuceniu, a jego zażalenie Sąd Apelacyjny jako bezzasadne oddalił po myśli art. 385 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.

bp